

WFO

infor mation

MRS. 72 - 0 2

Utges av
Riksorganisationen
UFO-SVERIGE
Box 311
591 03 Motala 3

Postgiro
8 43 25 - 0
Carl-Axel Jonzon

Ansvarig utgivare
Carl-Axel Jonzon
tel. 0141/70191

I redaktionen
Jan Lind
tel. 0141/19821
Anders Liljegren
011/188281
Christer Holm
0581/92008

Utkommer 8 ggr/år

Tidskriften skall informera om aktuella händelser och aktiviteter på UFO-området, i första hand inom Sverige, samt vara språkrör för frågor om och kring UFO.

Redaktionen mottar tacksamt material från läsekretsens. Vi förbehåller oss dock rätten att vidtaga språkliga korrekationer.

Tidskriften förespråkar ingen speciell politisk, religiös eller filosofisk åskådning. Införda uppfattningar och värderingar skall i första hand tillskrivas respektive författare.

UFO-Information är i huvudsak ett medlemsblad för UFO-SVERIGE, som är en ideell arbetsorganisation för svenska UFO-grupper.

I samråd med UFO-föreningar i våra nordiska grannländer utges av UFO-SVERIGE även den engelskspråkiga tidskriften "Scandinavian Newsletter".

ärade läsare ~~~~~

Den första utgåvan av U.I. i offsettryck är härmed ett faktum. Det betyder ett stort steg framåt i vår strävan att ge Sveriges engagerade i UFO en kvalitetsmässigt god och informativ tidskrift i en kontroversiell fråga.

Då vi av naturliga skäl är oerfarna med den tekniska apparaturen ber vi er att överse med ev. brister som kan hänskjutas till detta faktum.

Med detta hoppas och tror vi att ni kommer att trivas med NYA UFO-INFORMATION.

Redaktionen

C-GRUPPEN FÖR UFO-SVERIGE INBJUDER TILL RIKSKONFERENS I MOTALA I PÅSK

- Ett trivselsmöte med givande föredrag i UFO-frågan.
- PROGRAMHÄFTE medföljer denna tidning. För vidare information ring 0141/70191.

ALLA HÄLSAS HJÄRTLIGT VÄLKOMNA!

◀ DAST-MAGAZINE ▶

är en tidskrift som koncentrerat sig på thriller och science fiction. (DAST=Detective Agents Science fiction Thriller.) På senare tid har också artiklar om UFO och rymdhistorik förekommit. UFO och bl.a. deckare tycks i viss mån ha några element gemensamma. Åtminstone brukar det första ilande intresset när det gäller UFO för många just ha sin grund i allt det mystiska och oväntade och alla de spekulationer och teorier detta leder till. Vi misstänker att det också kan finnas deckarintresser bland UFO-Sveriges medlemmar. För en entusiast på dessa områden är skriften värdefull, då den på ett förtjänstfullt sätt recenserar och presenterar aktuella böcker och författare, ger allmän information och publicerar noveller. En årsprenumeration för DAST-MAGAZINE kosta 20:- och för det får man minst 5 nummer. Häftet kan rekvireras från: Iwan Hedman, Flodins väg 5, 152 00 Strängnäs.

HAR UFO NÅGON FRAMTID?

CAJ.

Allt fler börjar inse att något väsentligt håller på att hända med vår värld. "DET OKÄNDA" i olika skepnader, bl.a. en världsomspännande ufo-rörelse och en öppen seriös parapsykologisk forskning, håller på att vinna inträde i våra liv. Vi har ännu så länge bara sett början av denna utveckling, som kan komma att medföra stora omkastningar i vårt levnadsmönster. Vi förmår ännu inte klart avgöra om det är vi som närmar oss det okända eller om det är det okända som närmar sig oss. Men håller man i tankarna, att allt i universum i det stora hela är underordnat samma lagar, varav vi bör känna till funktionen hos åtminstone en, nämligen sambandet ORSAK - VERKAN, så förstår man att ALLT också är i ständig rörelse på alla plan i alla riktningar. Och därmed skulle väl frågan ha fått sitt svar.

Motståndet mot det okända är emellertid fortfarande stark och den stora frågan för många Ufo-intresserade är dock "NÄR KOMMER UFO ATT ACCEPTERAS AV MYNDIGHETERNA?" Och med myndigheter menar vi då främst politikerna som har till uppgift att kanalisera samhällsvärderingar i termer av viktigt-oviktigt och intressant-ointressant. I dag ställer sig ingen politiker med självaktning upp i riksdagen och kräver att si eller så många miljoner skall satsas på ufo-forskning. En sådan politiker kan "hälsa hem" och i sämsta fall tvingas fortsätta sin bana på statens omskolningskurser tills han går i pension. Nej, en motivation för att "slå på trumman" i en fråga, vilken som helst, måste grunda sig på en möjlig och trolig prestigevinst för en politiker och det parti som han representerar. Skall man inom dagens politiska system ha framgång i att ta upp ufo-problemet som en betydelsefull fråga, måste det ske på grund av att en folkopinion kräver det. Då finns det möjligheter att vinna röster, ev. använda frågan som slagträ i valkampanjen och därmed stärka sitt parti. Ännu så länge vet vi dock, att bristande information och fördomar hindrar en sådan opinion att komma till uttryck.

En annan orsak, som hänger ihop med den första, är den att det är svårt att se någon ekonomisk fördel i en behandling av ufo-frågan. Vårt samhälle har en klart materialistisk inriktning och som sådan inställd på snabbast möjliga avkastning på satsat kapital. Politikerna kan inte locka massorna med sådana fördelar, och allmänheten som är insnärjd i denna "samhällssmet" av yttre prestationer och konsumtion, har svårt att finna någon anledning till engagemang. UFO har helt enkelt ännu så länge inte uppmärksamats som ett rationellt investeringsobjekt (=exploatering) i dagens samhälle. Således kommer inte samhällsmedel att prioriteras för ufo-forskning.

Ett materialistiskt samhälle kommer i det stora hela med liten sannolikhet ägna sig åt det vi kallar "okända" när det inte gagnar detta samhälle i sådant som kan mätas, vägas och ge ekonomisk avkastning. "Framsteg" är i detta samhälle i stort sett liktydigt med sådant som kan avläsas i bruttonationalprodukten. Genom detta betraktelsesätt uppstår en obalans i den kunskap som tillförs och kommer till användning i vår kultur. Den s.k. samhällsutvecklingen blir synnerligen ensidigt inriktad och med detta följer en mängd negativa konsekvenser, som i värsta fall tillsammans kan komma att medföra kulturens undergång. Denna självförintelse kan vi idag se som ett pågående faktum. Katastrofen utvecklar sig och manifesteras genom en mängd företeelser, av vilka förstörelsen av vår natur, den enda vi har att tillgå, har blivit mest uppmärksammas.

Situationen är samtidigt paradoxal så tillvida att vi eftersträvar kunskap, men att man inte vill höra talas om detta, som jag kallar "okända" trots att det utgör den uteslagna källa där kunskapen finns att hämta. Några genvägar erbjuds inte. Ufologen är idag en brukare av den oplöjda jord som så småningom skall både sås och skördas av världens folk. Och det är här som jag ser UFO som en viktig faktor, nämligen att ständigt påvisa och tvinga fram en insikt om betydelsen av detta okända, det mörker ur vilket vi kan hämta ALL visdom och använda den i humanitärt syfte och hjälp för mänskligheten.

Resultatet kommer hela mänskligheten tillgodo i form av bättre levnadsvillkor som omspanner långt mer än kortsiktiga materiella faktorer. Därför (bl.a.) har UFO en framtid.

RING!.....

Kontakta snarast något av följande tel.nr då ni själv fått se något eller då ni fått kännedom till en observation:

	<u>Övre Norrland</u>
	Överkalix
Henry Aasa	0927/102 52
	<u>Mellersta Norrland</u>
	Örnsköldsvik
R Söderberg	0660/175 77
	Sundsvall
T Jonsson	060/10 00 95
	<u>Dalarna</u>
	Mora
R Birgersson	0250/139 64
	<u>Västmanland</u>
	Hallstahammar
H Björnes	0220/117 15
	<u>Bergslagen</u>
	Riddarhyttan
Chr Holm	0581/92 008
	<u>Stockholm m.o.</u>
	Sundbyberg
L Johansson	08/29 91 86
	Sollentuna
B Jungkvist	08/35 53 64
	Jakobsberg
L Borg	0758/339 35
	<u>Mälardalen</u>
	Eskilstuna
S Aggestad	016/13 49 57
	<u>Ostkusten</u>
	Norrköping
A Liljegren	011/18 82 81
	<u>Vätterområdet</u>
	Motala
C-A Jonzon	0141/701 91
	<u>Småland</u>
	Jönköping
Wahlströms	036/17 48 78
	Vetlanda
Stig Olsson	0383/301 10
	<u>Västsverige</u>
K Bernling	0521/144 00
	(Vänersborg)
	<u>Halland</u>
	Halmstad
P Byrsell	035/12 93 17
	<u>Skåne</u>
K Johansson	0451/520 83

RAPPORT nytt

RED:
ANDERS
LILJEGREN

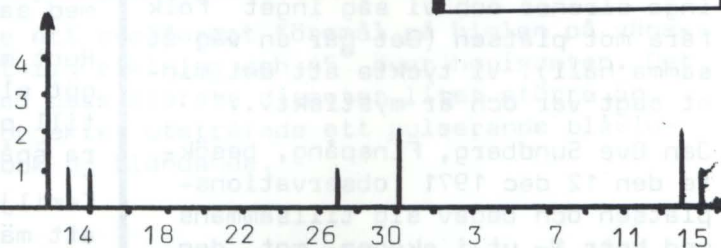
Geografisk spridning
(inga obs:r i syd-Sverige)

UFO** statistik

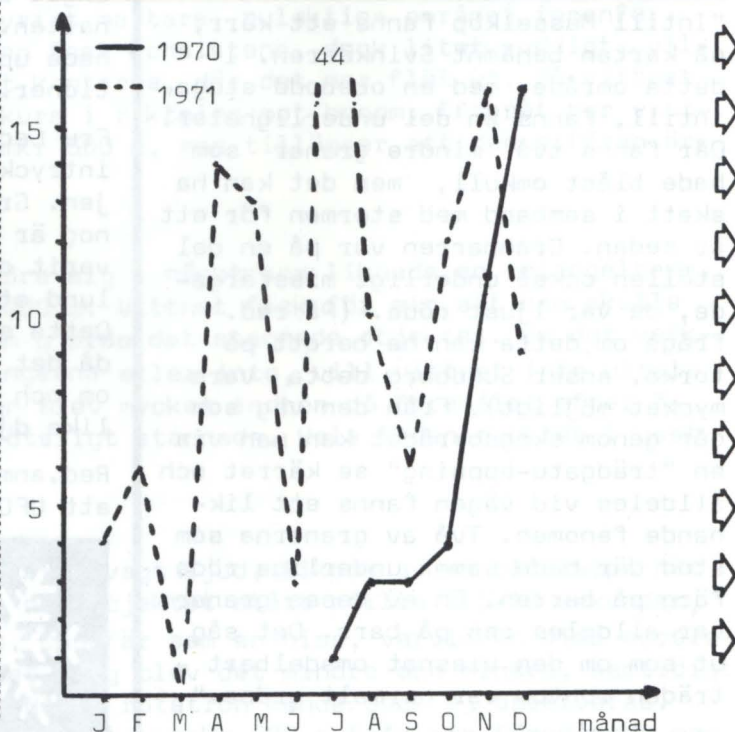
Baserad på tidningsurklipp från AB Pressurklipp. Reservation för ev. uppgifter som ännu ej kommit oss tillhanda. Statistiken är sammanställd av UFO-örebro

tidsperiod
13/1 - 15/2

Tidsmässig fördelning

Antal UFO-händelser/mån. juli 1970-dec 1971

↓ LANDNINGAR ?? ↓

i Finspång

JAN OVE SUNDBERG

Makarna N- (anonymitet önskas) som bor på Torstorp-området i Finspång fick den 2 dec 1971, strax efter kl 23.00, syn på ett orangefärgat sken som skiftade i intensivt gult, ca 1 km söder om deras bostad: en ganska ensligt belägen gård i utkanten av Torstorp. Makarna trodde det brann i skogen vid ett område som heter Mässelköp. De såg skenet i ca 10 min och beskriver det så här:

"Skenet hade ingen fast form, men det var litet större än månen. Det flammade i orangerött till intensivt gult. Det sänkte sig mot marken och tonade sedan bort inom loppet av 10 minuter. Vår första tanke var att skogen brann, men vi hörde inga sirener och vi såg inget folk fara mot platsen (Det går en väg åt samma håll). Vi tyckte att det minst sagt var och är mystiskt..."

Jan Ove Sundberg, Finspång, besökte den 12 dec 1971 observationsplatsen och begav sig tillsammans med herr N- ut i skogen mot den riktning fenomenet hade iakttagits.

"Intill Mässelköp fanns ett kärr, på kartan benämnt Svinkärren. I detta område, med en obebodd stuga intill, fanns en del underligheter. Där fanns två mindre granar som hade blåst omkull, men det kan ha skett i samband med stormen för ett år sedan. Granbarren var på en del ställen också underligt missfärgade, de var ljus röda. (På red. fråga om detta kan ha berott på torka, anser Sundberg detta vara mycket möjligt). Från den väg som går genom skogsområdet kan man via en "trädgatu-öppning" se kärret och alldeles vid vägen fanns ett liknande fenomen. Två av granarna som stod där hade samma underliga röda färg på barren. En av dessa granar var alldeles ren på barr. Det såg ut som om den visnat omedelbart - träden runtom var normalt gröna."

Källa: Skriftlig rapport.

i Norrfjärden

TOMMY JONSSON

Söndagen den 19 dec -71 upptäckte familjen Cederlund i Kopparnäs, Norrfjärden ett stort märke i snön. Det liknade en virvel eller spiral. Familjen fäste inte någon större uppmärksamhet vid detta, förrän de på kvällen kom i samspråk med en granne som blev intresserad och begav sig dit. Herr Cederlund hade då skottat gården varvid en del av märket rubbats, men det var fortfarande synligt och kunde filmas.

Märket var ovalt med en diameter av cirka 3-4 m. Mönstret var en spiral och denna var hela tiden 5 cm djup och 20 cm bred. Hela vägen från mitt till ytterkant höll sig fårorna i jämnt inbördes förhållande och med samma djup och bredd.

Runt märket fanns inga spår av något slag och märket hade kommit till på en plan yta utan några andra spår intill.

Familjen Cederlund är bestämda på att märket inte fanns på lördagskvällen. Familjen hörde eller såg inget under lördagskvällen eller natten. Ej heller familjens katt hade uppvisat några ovanliga reaktioner.

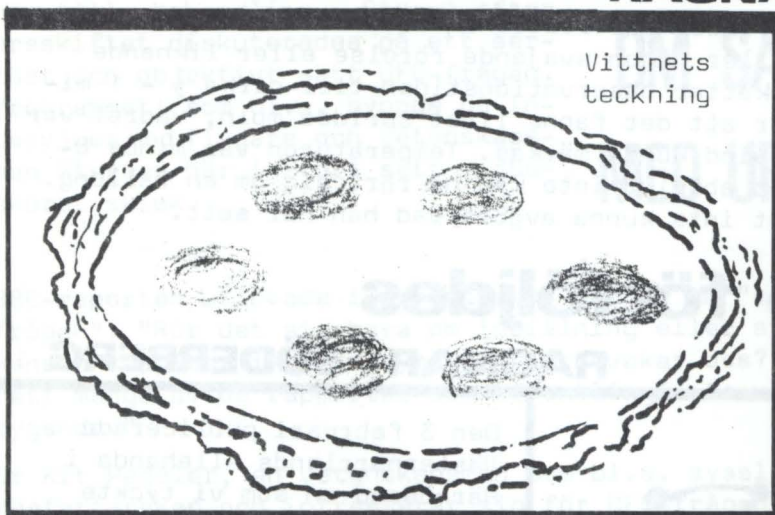
Fru Cederlund ger ett trovärdigt intryck, liksom de övriga i familjen. Grannar framhåller att detta nog är sanningsenligt och att det varit omöjligt för familjen Cederlund att själva tillverka märket. Detta skulle ha varit mycket svårt då det inte fanns några spår runtom och då spåren var symmetriska, lika djupa och breda.

Red.anm.: Tommy Jonsson meddelar att UFO-Sundsvall utlovats ett fotografi över spiralmärket, men att detta ännu inte nått Sundsvall

Surrande objekt avgav värme

* RAGNAR BIRGERSSON

Vittnets
teckning

Redaktionen tackar Ragnar Birgersson och John-Erik Pettersson i Dalarna för de utredningar vi mottagit betr. Grönklittshändelsen. Utredningarna gjordes vid och efter ett gemensamt besök hos vittnet den 17 januari.

Observatören ifråga (56 år) vill vara anonym. Han åker en del skidor och färdades vid tidpunkten - den 11 januari

ri vid 3-4 tiden på eftermiddagen - på skogsbilvägen mellan Hansjö och Grönklitt (trakten av Orsa) i en SAAB. solen hade just gått ned. Då mannen ifråga kom ut på en lång raksträcka, som utgörs av ett motlut, stannade han bilen, klev ur och började ta av skidorna.

Då han tittade upp fick han se ett ovalformat föremål på himlen på vänster sida av vägen, d.v.s. i NV-lig riktning och 45° över horisonten. Det påminde om en tjock diskus, med dess största diameter litet större än fullmånens synbara diameter. Objektet utstrålade ett pulserande blåviolettlätt ljus runt om kanterna, dock ej bländande.

VÄRMEVÅGOR

Det utgick liksom värmevågor från objektet, som vittnet uttrycker det. Inom den av blåvitt ljus inringade ovalen, tyckte han sig se mörkare skuggade fläckar i det för övrigt mattare, gulaktiga området innanför kanten. Objektet tycktes ha en fast konsistens, dock litet suddigt, vilket speciellt var fallet runt kanterna, där det mer flöt ut. Då vittnet först såg objektet hade det kurs i riktning mot honom. Efteråt har vittnet uppskattat höjden till omkr 500 m, men tillägger att den siffran är ganska osäker.

REAKTION PÅ BLINKNINGAR?

Plötsligt började objektet röra sig i något som liknade en triangelbana, vars sida kan ha varit 500-1000 m. Vittnet fick för sig att han skulle blinka med halvljuset. Då han gjorde det stannade objektet. Om det verkligen berodde på ljusblinkningarna eller inte, vill vittnet inte uttala sig om, men han säger att han blev mycket snopen då föremålet efter $3\frac{1}{2}$ varv i triangelns bana plötsligt stannade. Hela tiden tycktes ljuset från objektet pulsera.

SVAGT SURRANDE LJUD

Vittnet tyckte sig även höra ett svagt ljud, liksom av en blåslampa när man vallar skidor. Plötsligt när objektet stått stilla i 5-10 sekunder, började det stiga rakt uppåt, ungefär som en hiss, varvid en viss acceleration kunde förmärkas. Då det steg blev det mindre och mindre, samtidigt som det tycktes bli rundare. Någon rotation kunde dock ej observeras. Vittnet uppskattar att föremålet steg omkr 500 m från sin föregående po-

sition, varvid det också började plana ut och åter avlägsna sig från vittnet. Föremålet tycktes försvinna i den riktning som det först blev synligt. Föremålet blev mindre och mindre ända tills det inte längre kunde iakttas.

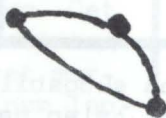
Vittnet säger att föremålet under observationen inte visade några speciellt snabba rörelser; ej heller någon svajande rörelse eller liknande kunde iakttas. Vittnet uppskattar observationstiden till cirka $\frac{1}{2}$ - 1 minut (osäker). Vittnet uppger att det fanns litet spridda moln, vädret var för övrigt torrt och ingen vind kunde märkas. Temperaturen var minus 8-12°C. Vittnet uppger att det absolut inte kan ha rört sig om en ballong. För övrigt anser sig vittnet inte kunna avgöra vad han har sett.

Långselebo förföljdes

RAGNAR SÖDERBERG

Gunnar Erikssons teckning

"De mörka punkterna
äro föremål liknande
blå lysande lampor."

Den 3 februari publicerade Västernorrlands Allehanda i Härnösand en som vi tyckte "kul" artikel om 67-årige Gunnar Erikssons observation. Ragnar Söderberg i UFO-Örn-sköldsvik kontaktade mannen ifråga och bad honom fylla i

ett frågeformulär. Teckningen ovan har tagits från detta formulär, som herr Eriksson hade vissa svårigheter med. Vi citerar ur Västernorrlands Allehanda:

"LÅNGSELE (VA). Har han läst att det där ljusfenomenet på himlen var resterna av en rysk rymdraket? De lät då fasligt högtidligt med vetenskapsmän, professorer å sånt. Jag sätt då inge värde på den där förklaringen. Nog får dom komma me nå bättre. Raketrester som cirklar å far, stann å sätt fart igen!, fnös 67-årige Gunnar Eriksson i Nyland, Långsele och ringde VA.

"Jag måste få berätta vad som hände mej häromkvällen när jag skulle le in hästen i lagårn. De va vid nietiden (på kvällen - red.anm.) Då såg jag opp i luften en rö kula ungefär så stor som en mindre blomkruka. Hon va ungefär 100 meter ovanför mej. Ja stanna igen och då stanna hon å ja tänkte om jag spring hur går de då? Ja satte iväg å småsprang å då öka hon farten. När ja titta in me huve i ladugårdsporten liksom huka kulan sej som för å titta hon å. Sedan vände hon på sej och då såg jag liksom tre lampor i 'na (se teckning - red.anm.). Nå, så mycke märkvärdigt!

"En rysk rymdraket - Ja undrar just om de där professorerna ha läst Bibeln nån gång. De ha ja gjort sedan jag var barn. I Bibeln står: "I dessa yttersta tider skolen i få se tecken på himlen". För min del tror jag mer på Bibeln än på professorer."

NYÅRSLJUSEN BLIR ALLTMER OFÖRKLARLIGA...

Red. valde ut denna rapport dels för dess mycket intressanta detaljer som tyder på intelligent styrning, dels för att få en osökt anledning att åter gå in på "nyårsljusen". Sedan föregående nummer av UFO-Inf. utgavs har red. mottagit ett relativt stort antal rapporter om "nyårsljusen" från alla delar av landet. De vittnen UFO-Sverige varit i kontakt med undrar verkligen vad det var de såg och är inte nöjda med de "naturliga" förklaringar som publicerats. Flera nya "element" har kommit in i bilden. Många har sett fenomen redan före kl 04.00 på nyårsnatten. En del såg mörka föremål. UFO-Information återkommer till "nyårsljusen"...

BBC World Service sänder på kortvåg från London engelskspråkiga program över hela världen. En av de regelbundet återkommande programpunkterna heter "Science in Action" och tar upp vetenskapliga problem och rön till behandling. Strax efter årsskiftet diskuterades på ett seriöst och objektivt sätt UFO-frågan. Programmet, som bl.a. byggde på intervjuer med flygare och vetenskapsmän återges här i stort sett i obeskuren skick.

ENGELSK FLYGARE BERÄTTAR I BBC-SÄNDNING OM SÄLLSAMMA MÖTEN MED UFO:S I LUFTRUMMET

BBC-reportern utlovade i programmets början en "saklig diskussion av UFO-frågan". "Rör det sig bara om inbillning eller synvillor - eller finns det kanske varelser i världsrymden, som bevakar oss?" frågade han och tillade; "att många av de rapporter som offentliggjorts verkligen varit mycket övertygande."

Dr Kit Peddler, en vetenskapsman som bl.a. sysslar med populärvetenskapligt författarskap och intresserar sig för UFO-frågan, menade för sin del att fantasifoster, inbillning etc. i många fall spelar en väsentlig roll i rapporteringen av UFO:s men det finns också, ansåg han, tillförlitliga observationer som gjorts av folk med nykter och realistisk inställning till livet: flygare, polismän i många länder t.ex. har gjort iakttagelser av det här slaget och de tillhör den kategori människor, som drar sig för att rapportera något de själva skulle anse som osannolikt.

I Dr Peddler's ögon är de intressantaste iakttagelserna de som görs av flera personer samtidigt. UFO-fenomenen har utvecklat sig till någonting ytterst ihärdigt, sade Peddler, och det vimlar av falska foton, märkliga figurer o.s.v. - men likväl kan många av iakttagelserna inte bortförklaras.

Flygkapten James Howard, som reguljärt flyger sträckan London- New York, berättade att han vid ett tillfälle just hade lämnat New York för att flyga med passagerare via Labrador till London, då han inte långt från en liten ort vid namn "Seven Islands" på Labradorhalvön jämte några passagerare fick syn på "en del flygande föremål som låg under oss och på vänster sida om planet."

- De kunde väl vara ca 6-7 km från oss, sade kapten Howard. Både jag och andrepiloten fick syn på dem samtidigt. De var grå till färgen och föreföll att vara runda. Vi befann oss på omkring 6.000 meters höjd och föremålen följde oss under det de flög in och ut genom molnen. Plötsligt klättrade de upp till vår nivå och flög sedan i formation på ca 3 km avstånd från planet.

- Jag kan inte säga hur stora föremålen var, men ett tycktes vara ganska stort. De övriga sex var mindre. Inga ljus och inga beteckningar syntes på dem. Vi följdes åt i tjugo minuter.

Kapten Howard förklarade, att det stora föremålet ideligen ändrade form. Vi kunde se hur det långsamt förändrade utseende. Medan jag iakttog föremålet satt jag och gjorde skisser för att försöka återge några av de olika former som det tog, och jag bifogade dessa teckningar till min rapport över händelsen.

- Den bästa jämförelse jag kan komma på, sade kaptenen, är ett bi. Jag menar att det skulle vara mycket svårt att beskriva alla de former och

konturer ett bi kan anta, om nu någon skulle komma på tanken att fråga om det.

Kanske att det i det här fallet ändå rörde sig om något slags insekter eller fåglar, undrade BBC-reportern. På det fick han inget kategoriskt svar, vare sig i ena eller andra riktningen. Flygkaptenen konstaterade endast att föremålen följt planet under omkring 20 minuter. Han fann det också högst osannolikt att det kunde röra sig om en hägring under en så lång tid.

Den här observationen vinner stöd i vad som hände straxt efter start, då flygplanet befann sig över Boston. Man var på en halvtimmes avstånd från New York, då markkontrollen plötsligt beordrade Howard att stanna i sin position, vilket innebar att han skulle ligga kvar och kretsas över Boston. Det var, berättade han, första gången under hela hans flygarbana som en sådan order getts. Han förklarade för trafikkontrollen, att han inte längre kunde ligga kvar över Boston och förlora tid samt bad om en förklaring. Någon sådan lämnades emellertid inte utan man meddelade endast helt kort: ligg kvar!

- Till sist fick jag klarsignal. Jag kunde få fortsätta, om jag bara tog en annan rutt. Det innebar att jag tvingades lägga planet i en bana, som ökade färdsträckan med ett 60-tal kilometer. Först omkring 150 km norr om Boston kom vi åter in i vår ursprungliga flygriktning.

- Det enda acceptabla skäl jag funnit till den här ordern är att markpersonalen fått in något okänt föremål på radarskärmarna och att detta okända var på väg in mot vår rutt.

En journalist, som sysslar med populärvetenskapliga skrifter, förmodade att det var planets egen skugga jag iakttagit, men då jag förklarade att föremålen låg på "solsidan", föll ju också det argumentet.

Kapten Howard fick, sedan hans rapport offentliggjorts, motta många brev, som berörde händelsen. Bland de intressantaste nämnde han ett som sänts av en läkare på semester i Boston-området tillsammans med sin hustru, just vid det tillfälle det här rör sig om. Läkaren berättade, att han och hans fru hört ett surrande ljud och rusat ut ur sommarstugan, som låg vid en insjö. Då de tittade upp mot himlen såg de exakt samma formation av föremål som flygkapten Howard. De skickade teckningar till Howard och dessa stämde precis med hans egna. Iakttagelsen bestyrktes ytterligare av rapporter från ett kanadensiskt kustbevakningsfartyg. Tre samstämmiga rapporter, alltså, som sammanfaller i tid och rum.

Howard själv ville inte deklarerera någon personlig åsikt om UFO:s. Det bjöd honom emot att tänka sig, att det här rörde sig om varelser från främmande planeter - "men å andra sidan har jag ingen bättre förklaring att ge", sade han.

Dr Peddler hade fäst sig vid att piloten iakttagit en formförändring hos ett av föremålen. Han ansåg för sin del att en tänkbar naturlig förklaring till fenomenet kunde vara, att planets besättning och passagerare blivit vittne till temperaturomkastningen i dessa högre luftlager. Under vissa givna ljusförhållanden kan man, hävdar Peddler, se denna förändring och reflexerna från den - det rör sig om två luftlager av olika temperatur, vilka i förhållande till varandra är ganska statiska.

Peddler berättade i fortsättningen - utan tidsangivelser - om en annan händelse han funnit märklig. En viss löjtnant Wilson hade fått i uppdrag att jaga ett föremål som spårats på radar. Personalen vid radarskärmen följde jakten och såg plötsligt hur ett föremål dök upp på skärmen och liksom för-
enade sig med planet. Wilson och hans plan försvann för alltid utan att lämna några spår efter sig.

Nu behöver detta enligt Peddler inte röra sig om en absolut mystifikation. Han anförde som exempel att man nyligen påträffat resterna av några bombplan - vilka varit försvunna sedan andra världskrigets dagar - i Wales

Fortsättning på sidan 13.

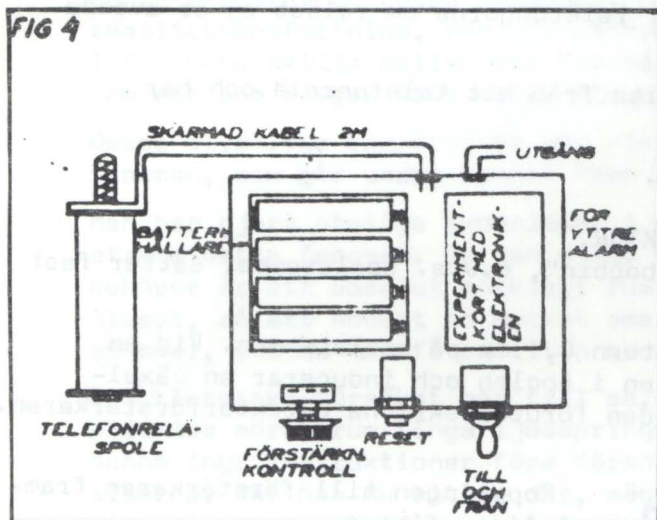
ELDETEKTOR DEL 2

I DETTA NR PRESENTERAR STOCKHOLMS
UFO-CENTER SIN TREDJE DETEKTOR. (C)

AV AISIG OCH ANNE PETERBERG

I SAMARBETE MED TONY ECKARDT

KONSTRUKTION: Kompassnålen är i denna detektor utbytt mot en spole. Själva elektroniken är uppbyggd på ett experimentkort. Strömförsörjningen sker via 8 st. "penlight-celler" som är seriekopplade i en batterikasett. Komponentkort och batterier är inbyggda i en aluminiumlåda.

På lådans sida monteras en potentiometer för eventuella ändringar i förstärkningen. Där finns även en knapp för "reseten" och en strömbrytare för till och frånkoppling av batterierna. Se fig. 4.

FUNKTION: Vid förändring i magnetfältet induceras en växelspanning i spole L 1. Denna v-spänning förstärks via transistorerna T 1 och T 2. V-spänningen likriktas sedan i dioderna D 1 och D 2. Likspänningen efter dioderna gör att 3:e och 4:e transistorerna börjar leda och

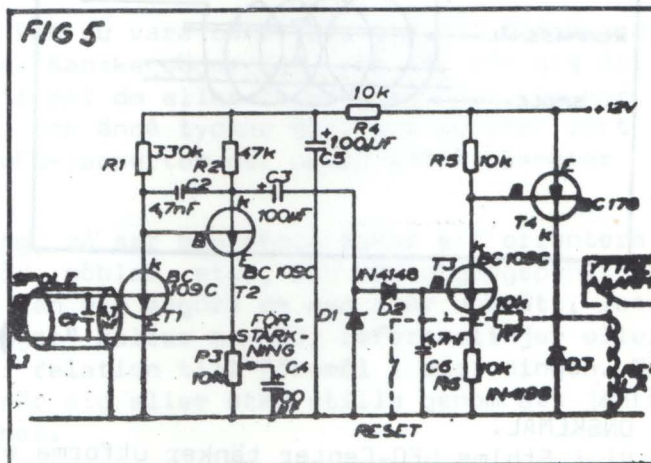
reläet drar. Över relätungorna kopplas en larmanordning som påverkas av reläet och avger signal.

Vill man att reläet skall slå ifrån när magnetstörningarna slutar, ska kopplingen se ut som de heldragna linjerna i schemat visar. Om man däremot vill att signalen ska ljuda tills den kopplas ifrån manuellt så ska de streckade linjerna i schemat tilläggas. Tryckknappen som i schemat benämns "reset" är till för återställning av reläet. Se fig. 5.

FÖRDELAR: Denna konstruktion är batteridriven och därmed transportabel. Strömförbrukningen är minimal. Batterierna bör vid kontinuerlig drift räcka c:a 6 månader.

Elektroniken är byggd av standardkomponenter. Detektorns yttermått är små, vilket gör den lätthanterlig. Känsligheten är variabel. Fordrar ingen inställning i N-S läge. Tål vibrationer och stötar. Registrerar högre frekvenser än kompasstypen.

NACKDELAR: Eftersom de el-funktioner som förekommer i ett vanligt hyreshus kan vara nog för att aktivera detektorn kan den i det sammanhanget inte användas med full känslighet. Detektorn bör genomgående placeras långt från el-ledningar och el-apparater av alla de slag.

KOMPONENTLISTA.

De komponenter som nämns här kan man finna i Clas Ohlsson katalog, Insjön.

Resistanser:

R1 = 330 Kohm 1/4 W
R2 = 47 " "
R3 = 10 " " Potentio-
R4-R7=10 " " meter.

Kondensatorer:

C1+C2+C6 = 4,7 nF 100 V
C3+C4+C5 = 100 uF 16 V Elektrolyt-
(1 nF= 1000pF) kondensator.

Halvledare:

T1+ T2+T3 = BC 109C
T4 = BC 178
D1+ D2+D3 = IN 4148

Relä: Reläet skall vara avsedd för 12 V och resistansen bör ej understiga 500 ohm. VARNING! Anslut ej 220 V över relätungorna om reläet ej är avsedd för den spänningen.

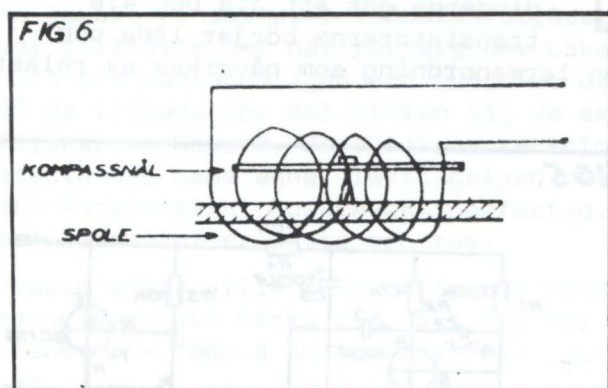
Spole: Spolen, här kallad L1, har tagits från ett telefonrelä och har 20.000 lindningsvarv.

Batterier: 8 st. 1,5 V penlightceller.

PLANER PÅ VIDAREUTVECKLING AV EN DETEKTOR.

Den nya idén går ut på att man i en "bobbin", d.v.s. spolstomme, sätter fast nållagret med en kompassnål.

Man lindar 10.000 varv tråd med diametern 0,1 mm på spolstommen. Vid en magnetisk störning rör sig kompassnålen i spolen och inducerar en växel-spänning, som i sin tur förstärkes i den förut beskrivna detektorförstärkaren. Se fig. 6.

Kopplingen till förstärkaren framgår av fig. 4.

Denna konstruktionsprincip används vid observatorier för detektering av magnetiska stormar, vilka förekommer i samband med bl.a. norr-sken.

ÖNSKEMÅL.

Vi i Sthlms UFO-Center tänker utforma ett detektornät över hela landet, liknande de som finns i England, Frankrike och Amerika. De som önskar vara med i detektornätet kan skicka sina rapporter, omfattande tid, plats och datum för den magnetiska störningen, till:

Tony Eckardt

Essingetorget 42

112 66 Stockholm.

tel. 08/ 56 22 13.

De insända rapporterna kommer fortlöpande att bearbetas och resultatet publiceras i UFO-Information.

DEN AUTOKINETISKA EFFEKTEN

• PSYKOLOG EWERT MÅRTENSSON •

Det händer då och då, att någon ringer lokaltidningen, eller, i bästa fall, någon medlem i en UFO-grupp, och upphetsat berättar om "flygande tefat" på himlavalvet. Vid närmare undersökning kan man emellertid konstatera, att det i själva verket varit en planet, som givit upphov till telefonsamtalet. Hur kan detta vara möjligt?

Många skrattar åt dessa personer, och undrar hur det står till med deras realitetsuppfattning, för att uttrycka sig milt. Hur kan man då ta så fel? Inte kunna skilja mellan ett föremål, som dock är förhållandevis orörligt, och ett som flyger (UFO eller flygplan)?

Dessa olyckliga rapportörer har råkat ut för ett perceptionspsykologiskt fenomen, som går under namnet "den autokinetiska effekten".

Man har gjort otaliga experiment i psykologiska laboratorier för att demonstrera detta fenomen. Du kan själv göra sådana försök där hemma. Allt du behöver är ett absolut mörklagt rum samt en ficklampa. Du klistrar för lampglaset, så att endast en mycket smal ljusstråle släpps ut. Den skall vara så smal, att du kan få en liten men stark ljuspunkt på väggen.

Det klassiska försöket går till så, att man sätter sin försöksperson i ett alldeles mörkt rum (inga ljusspringor vid fönster eller dörrar). Du ger honom inga instruktioner före försöket, ty då förstör du experimentbetingelserna. När han nu sitter där, säger du ungefär så här: "Jag skall strax visa dig en liten ljuspunkt på väggen framför dig (på ett par-tre meters avstånd). När det gått en liten stund, kommer ljuspunkten att börja röra sig åt höger eller vänster, och jag vill att du talar om för mig åt vilket håll den förflyttar sig, och ungefär hur långt."

Efter någon halv minut eller så, kan du vara säker på, att din försöksperson meddelar, att punkten rör sig. Kanske säger han, att den rör sig åt höger, och att den flyttat sig ett par dm eller ibland ännu mer. Du har hållit ficklampan alldeles stilla, och ändå tycker han, att punkten rört sig! Du ser nu parallellen till UFO-rapporter där UFO:n varit planeter eller ljusstarka stjärnor.

När man i dagsljus ser sig omkring, så ser man många saker att orientera sig efter. Man ser husväggar, träd, möbler, etc., och med utgångspunkt från dessa lodräta och vågräta linjer kan man avgöra om man står upprätt, lutar eller ligger ner. Dessa "hjälpelinjer" kallar man för referenslinjer eller -punkter. Man ställer sig själv i relation till föremål i omgivningen. Man kan också avgöra om ett föremål rör sig eller står stilla genom att jämföra det med andra föremål i dess närhet.

I mörkret försvinner dessa ledtrådar. Man har inget att jämföra sin ljuspunkt med, och därför är det mycket svårare att säga om den rört sig eller inte.

Din perception (synbild) av ljuspunkten är också starkt beroende av suggestioner. Du kan t.ex. säga till din försöksperson, att strax kommer punkten att röra sig åt höger, och med all sannolikhet tycker han att den flyttar sig åt höger! Han förväntar sig denna rörelse, och då han inte har något att relatera den till i mörkret, så är han helt utlämnad åt sin egen bedömningsförmåga.

Fortsättning på sidan 19.

Dessa "skämtares" uppträdande på scenen ser jag som en del i ett stort mönster, vilket är typiskt för den västerländska kulturen. I vårt samhälle tar suiciden fler liv än trafiken, vilket för den eftertänksamme torde säga en hel del om miljöns art i denna kultur. Ensamhet och vilshenhet i vårt samhälle är en folksjukdom, sannolikt den största och tvivelsutan den allvarligaste. Denna sjukdom i samhällskroppen går igen överallt.

För inte så länge sedan läste jag i en veckotidning om en snubbe som skulle vara världens bästa älskare. Denne superälskare hade som bevis härför si och så många självmordsförsök av försmådda och övergivna älskarinnor att stödja sej på. Innan han gav sej på något nytt offer, gick han, enligt egen uppgift, till något gammalt d:o och avreagerade sej på henne. Detta, att använda andra individer som slitochslänginstrument för egen självhävande, och sedan framträda i tidningar för att bli beundrad för sin svinaktighets skull, är naturligtvis inte möjligt i en människovärdig kultur. I detta kulturmönster vill jag också som integrerade delar placera alla, som med minsta möjliga hänsyn rår sej på andras bekostnad. Detta att njutningen beror av och står i proportion till det lidande man orsakar andra är uppenbart typiskt i detta mönster.

Ytterligare en grupp som, som sagt, passar ypperligt in i mönstret är dessa skämtare. Anten-skämtet* var för övrigt inget skämt, men Lektörs smaklösa och, naturligtvis, ovederhäftiga och skadeglada artikel, vill jag nog rubricera som ett utslag av detta slag av skämtlynne. Det är en enkel match för mej att t.ex. ringa någon - vem som helst - och säga att dennes son eller dotter har råkat ut för en svår olycka och ligger på sjukhuset. Då orsakar jag den personen åtskillig smärta, och är följaktligen, enligt den moral vårt samhälle ger upphov till, en smart och beundransvärd herre. Om jag gör något så obeskrivligt lågt och tarvligt, röjer jag naturligtvis ingenting annat än ett djupt moraliskt och intellektuellt förfall. Detta gör enligt min uppfattning de ovan nämnda grupperna också, ingenting annat. Måhända är de inte alltför skyldiga härtill själva, deras utveckling till det de har blivit är fullt och helt betingat av miljön omkring oss alla, men kvar står att det går att stå emot, åtminstone för en del av oss, om vi vill.

Varpå detta beror (detta att denna moral har kunnat uppstå) är väl kanske svårt att säga, men man kan nog alltid spekulera litet i saken. Hela vårt samhälle bygger på konkurrens mot andra människor. Överallt och genom hela livet konkurrerar vi med andra. Det börjar långt före skolåldern på mer eller mindre subtilt sätt. En obestämd påverkan från omvärlden på ett känsligt och mottagligt barn (och det är alla barn) är tillräckligt indicium.

I skolan gäller det ju som bekant att hela tiden ligga främst i tävlingen om betyg osv. Hela tiden tränas man i att trampa på andra under så kultiverade former som möjligt och ta sej fram fort själv. Hela miljön blir genomsyrad av dessa strävanden och då är det tydligen omöjligt att undvika sådana biverkningar som att denna fiendlighet sprider sej och sätter sin prägel på allt som individen tar sej för. Man måste vara aggressiv för att lyckas och man blir, helt naturligt, då också aggressiv till hela sin läggning. Det fordras en icke obetydlig förmåga till kontrollerad scizofreni för att man ska kunna vara både effektiv i förvärvslivet och en trivsamt och vänlig prick i privatlivet. Detta mäktar inte många, om man får döma av folks normala uppträdande. Det lilla jag vet om främmande kulturer, säger mej, att de enda kulturer som lyckats med detta att bli människovärdiga, är vissa indiankulturer och eskimåer (åtminstone innan vite man kom dit med sin kristendom.

* Omskriven ufo-händelse vid sjön Anten 30.8.70. En del tidningar - och då i synnerhet Lektor - försökte få fallet avskrivet som medvetet bedrägeri av några ungdomar.

Kristendomens roll i sammanhanget är så rörlig att jag har svårt att ens få grepp om den som religion, jag får nöja mej med att konstatera, att kristendom och grymhet tycks gå hand i hand. Jag vet inte var man ska placera det spastiska fossil som kallas Svenska Kyrkan, men jag vill gärna kalla det kristendom, som den representerar. Måtte Gud bevara mej för den. Religion kan uppenbarligen vara till stor och ond förbannelse, men kan i vissa former möjligen i stället vara till välsignelse. Jag hoppas det, men det som visar sej mest är den negativa verkan.

Detta om detta. Jag vet inte om jag har hattat omkring för mycket hit och dit, men jag har skrivit om litet av varje, som jag tycker kan vara av vikt för en sökande människa. Innan jag glömmet det, vill jag passa på att rekommendera en alldeles förträfflig bok för varje sökande människa. Jag skulle också bra gärna vilja höra andras synpunkter på den. Det är Aksel Sandemoses "En flykting korsar sitt spår". Han skriver med en glöd och med en träffsäkerhet som kan göra mej grön av avund. Läs den, den som vill. Den boken ger mej hopp på något vis.

Anders Brundell, UFO-Uppsala.

Forts. från s. 8 "ENGELSK FLYGARE BERÄTTAR..."

bergstrakter. Wilsons försvinnande skulle alltså också kunna förklaras på det sättet: han fick något krångel med planet och det störtade i någon otillgänglig trakt. "Men jag kan inte förklara kollisionen på radarskärmen", sade han samtidigt. Det är och förblir en gåta.

BBC-diskussionen avslutades med att reportern gav en översikt över antalet rapporter om UFO:s i Storbritannien under perioden 1959-70. Denna redogörelse har sammanställts genom Brittiska försvarsministeriets försorg och har följande utseende: totalt har 1.493 UFO:s rapporterats, och de fördelar sig efter omsorgsfull granskning på sju kategorier: 322 var satelliter, 119 väderleksballonger, 154 olika himlafenomen såsom stjärnor och kometer, 110 meteoriter, 534 flygplan samt 115 diverse, förklarliga fenomen. Återstår 139 rapporterade företeelser, för vilka Brittiska försvarsdepartementet inte kan ge någon godtagbar förklaring.

I Förenta staterna anser sig ju miljoner människor ha sett "flygande tefat" eller andra liknande fenomen. Amerikanska flygvapnet gav med anledning därav Universitetet i Colorado i uppdrag att undersöka hela UFO-frågan. Den underkastades också ett ingående studium och det hela resulterade i en 950 sidor diger rapport, som publicerades för tre år sedan. Synen på UFO:s är i den ytterst skeptisk. Hundratals rapporter över flygande föremål har studerats och av dem har 59 fall detaljgranskats. Slutsatsen blev i korthet att vetenskapen icke skulle föras framåt genom fortsatta studier av UFO-frågan. Så långt alltså Colorado-kommittens resultat.

Doktor Peddler framhöll i BBC-programmet som sin åsikt att Colorado-universitetet intagit en alldeles för negativ hållning till UFO-frågan. Negativa resonemang kan inte ge en godtagbar förklaring, ansåg han, utan endast antyda möjligheter och hypoteser. Om 80-90 procent av samtliga iakttagelser kan bortförklaras, så återstår likväl ett nyckelområde, som ingen hittills lyckats utreda.

Enligt Peddler bör undersökningarna fortsätta, men de bör ej styras av statmakterna utan det är trots allt att föredra, att ett universitet bedriver ett sådant forskningsarbete. Anledningen härtill är att en statlig organisation lätt bindes av hänsynstaganden åt olika håll.

Å andra sidan är det åtskilliga vetenskapsmän som inte vågar riskera sitt forskarvyrke genom att ägna sig åt UFO-problem. Många är ytterst rädda för att engagera sig i s.k. "paranormala frågeställningar."

Källa: BBC World Service, programmet "Science in Action", 3/2-72, kl. 11.30, 12.095 MHz.
Vid radio och bandspelare: Olle Ohman.

MINA MÖTEN MED DE UTOMJORDISKA

FÖLJANDE HÄNDELSE UTSPELADE SIG I NOVEMBER 1954 I NÄRHETEN AV DEN SPANSKA HUVUDSTADEN. DE UTGAVS I SKRIFTLIG FORM FÖRSTA GÅNGEN I DEN VÄRLDSBERÖMDA TIDNINGEN "EL ALCAZAN" ÅR 1955. EXAKT TRE ÅR SENARE FICK HISTORIEN EN OVÄNTAD VÄNDNING OCH DET SKEDDE I SAO PAULO/BRASILIE. KOMPLETT UTGAVS BERÄTTELSEN AV RUTH VON MATIEWS PÅ PORTUGISISKA I EN BOK MED NAMNET "O EMBAIXADOR DAS ESTRÉLAS".

DE FRÅN STJÄRNORNA SÄNDA.

Mitt första möte med den här mannen, som kom från en främmande planet, utspelade sig på natten mellan den 16 Och 17 november 1954, närmare bestämt klockan 02.00 på morgonen den 17. Sammanträffandet skedde under mycket egendomliga omständigheter. Platsen för mötet var en bro som spänner över en bred dal. Den ligger vid sidan av järnvägslinjen som går mot Ja Carona. Denna linje börjar i Ja-Moncloya-Platz i Madrid. Bron ligger ungefär en kilometer från denna plats.

Dagligen under lång tid gick jag hit och upplevde då märkvärdiga saker. Det var som om någon utan min medverkan försökte tränga på mig nya idéer. En inspirerande omgivning, tänkte jag, utan att känna till alla dessa ingivelsers ursprung. En natt verkade det som om jag hade funnit förklaringen till de här ovanliga händelserna.

Jag satt och läste i en bok då nya tankar med större kraft och skärpa fyllde mig. Under mer än en timme satt jag försjunken i betraktelse av underbara scenerier. Oroad frågade jag mig själv vad det kunde vara för värld. Som svar kände jag då hur någon ropade på mig. Jag hörde inte ljudet från en röst. Det var helt enkelt en inre röst, men den var så tydlig att allt tvivel var onödigt. Någon väntade på mig, jag visste inte var och varför, men jag förstod att jag var tvungen att följa honom. Jag reste mig resolut och lämnade huset.

Jag gick utan att tveka, under det att en "vilja" mer och mer behärskade min hjärna. Klockan var 2 på morgonen när jag kom till Ja-Moncloya-Platz. Här stannade jag tvekande inför vad som skulle hända. Under några korta ögonblick föreföll mig nästa steg utan mening. Men jag gick vidare och åter kom den där betryckande känslan av att någon styrde mina steg och att jag måste lyda. Det var denna tanke, denna klara röst utan ord, som befallde mig att gå till järnvägslinjen mot La Coruna.

Det var inte helt mörkt ute och på himlen syntes några moln. Gatan var tom och lugn. Min enda tanke var att gå vidare, tills jag fann "rösten" och "tankens" skapare, därför var mina steg snabba och lätta. Så plötsligt närmade jag mig en figur, som stod orubblig på bryggans trappor. Något oförklarligt vilade över denna gestalt; hans majestätiska bestämdhet väckte min uppmärksamhet och jag stannade bryskt och instinktivt. På några stegs avstånd betraktades jag på ett otvunget sätt av den ovanliga människan. Från den plats där jag stod var det inte möjligt att iaktta personen ifråga tydligt, så jag närmade mig honom. Det hemlighetsfulla väsendet var klädd i en likformig dräkt, en sådan som bärs av flygare. Den här var emellertid enklare och formsydd, och det verkade som om den var gjord i ett enda stycke, alltså utan synbara sömmar. Färgen skulle ha kunnat vara mörkgrå. Skorna kunde jag inte riktigt se. Under denna korta ofrivilliga analys var naturligtvis hans ansikte det viktigaste, och det väckte också genast min största uppmärksamhet. Denna egendomliga människas ansikte strålade av godhet, klarhet och säkerhet i en för mig tidigare okänd grad av fullkomlighet. Allt detta fångade jag upp instinktivt, under de sekunder jag gick närmare för att bättre kunna se honom. På mig verkade det som om han var mycket ung. Huvudet var bart, hans hår var långt, ljust och tjockt och det föll i tunga lockar ner mot hans skuldror. Ansiktsdragen visade säkerhet, klarhet och skönhet; dess like kan man endast finna hos antikens statyer.

Det här fulländade väsendet log. Hans utseende var lugnt och värdigt, och avvek väl därigenom från mitt som var bistert och oroligt. Han var av medellängd men mycket välbyggd, betydligt slankare än jag. Jag kände mig under det här ögonblicket som ett barn framför en vuxen, som en obildad framför en vis. Utan att fatta varför förstod och accepterade jag hans oerhörda moraliska styrka, den obestridbara suggestionen som utgick från hans ansikte och gestalt.

Hans leende följdes av en gest, som jag uppfattade som en hälsning. Det var en så naturlig och elegant rörelse, under vilken han visade handflatorna. Att besvara den skulle ha varit lika meningslöst som om en grottmänniska skulle söka besvara den finslipade gesten från en världsvan nutidsmänniska.

Jag kan inte säga vad det var som fick mig att förstå att detta var en man eller kvinna från en annan planet. Hur som helst, faktum var att vi stod mitt emot varandra, utan att säga ett ord, utan att ge ifrån oss ett ljud; i förväntansfull tystnad. I mitt ansikte och i min hjärna formade sig den naturliga frågan om varelsens härkomst. Denne förstod mig fullkomligt, dock utan att visa det på ett "jordiskt" sätt. Han böjde huvudet och underströk på ett uttrycksfullt sätt detta genom att göra ett tecken med handen. Hela tiden log han. Sedan lade han handen på mina skuldror, vände mig ryggen och gick lugnt upp på pelaren, som stod vid sidan av bron, där han försvann i dunklet av uppførsbacken.

Jag väntade. Han hade gjort klart för mig att jag skulle stå kvar. Jag trodde mig förstå varför, dock ändå utan att veta helt säkert. Hur som helst hade han varken kommit eller lämnat mig med hjälp av någon farkost. Jag reflekterade inte över det ovanliga i situationen. Jag väntade uppmärksam, för att kunna förstå det som skulle ske härnäst. Jag var övertygad om att något skulle hända. Det gick några, kanske flera minuter. Plötsligt såg jag att han återkom med samma lätta steg, det var ingen svårighet för honom att ta sig uppför backen. När han nådde mig sträckte han ut sin vänstra hand och gav mig ett rektangulärt föremål, som jag tog, utan att veta vad det handlade om. Slutligen gick han med en leende avskedsgest åter nerför höjden, medan jag tafatt sökte besvara hans gest.

Jag väntade och när det hade gått några minuter steg ett mörkt, runt föremål upp ur pelarnas skoggor. Jag hörde bara ett lätt surr och sedan försvann det i ett moln. Mitt möte med en man/kvinna från någonstans i universum var slut.

STENEN FRÅN VÄRLDSALLTET.

Kanske tänker någon att jag kan ha drömt allt detta, men jag förväxlar inte så lätt verklighet med dröm. Drömmar materialiserar sig inte, och gåvan som jag hade fått av det utomjordiska väsendet, var mycket gripbar och materiell. Ett bevis för att jag tagit del av en mycket mystisk episod. Upplevelsen var verklig! Många tror nog att den här varelsen, som på grund av att den var från en annan planet med en högt utvecklad civilisation, gett mig en spännande apparat. Men det enda jag fick var en sten, 12 centimeter lång, 4 centimeter bred och 2 centimeter hög. Den var vackert violett med insprängda gula fläckar. Grundfärgen förlorade den efterhand, kanske beroende på vår atmosfärs inverkan, och nu är den vitaktigt grön. I denna sten är 10 tecken inristade.

DEN HEMLIGHETSFULLA KVINNAN FRÅN SAO PAULO.

Som speciellt uppseendeväckande med denna **händelse** i Sao Paulo vill jag peka på att den inträffade den 16 nov. 1957, dvs. exakt tre år efter det att jag hade fått stenen.

Min cigarett slocknade utan att jag märkte det, för jag var fördjupad i mina skrivelser. Jag såg enbart handen, som sträckte mig en jättestor tändare med flammande låga. Kekaniskt tände jag och tackade, varvid jag genast såg personen som hade räckt mig elden. Jag ryckte till medan

adrenalinet rusade ut i kroppen. Jag förstod att något ovanligt skulle ske.

Jag satt, som jag alltid brukade göra när jag hade något att skriva, på en bar. Den här kvinnan hade slagit sig ner vid min sida utan att jag märkt det. Det var hon som hade tänt min cigarett. Hennes skönhet var makalös och bestod inte enbart av hennes yttre utseende. Det var något djupare, det var en inre glöd, som lyste upp hennes ansikte. Det inramade hennes lockar som föll tungt ner mot axlarna. Hennes mun var vackert formad, hennes näsa fin, pannan hög och ur hennes mörkvioletta ögon strålade märkliga reflexer. Hon var liten och väl proportionerad, enkelt klädd och utan smink och smycken. Trots att hon befann sig i Sao Paolo, där det finns många vackra kvinnor, så utmärkte hon sig genom sin egenartade profil och personlighet. Det var hon som började prata med mig. Hon talade lugnt och väl, men med en viss accent. Rösterna var ljusa och musikaliska.

"Överraskade jag er?" frågade hon leende.

"Förvisso" svarade jag så lugnt jag kunde. Hon verkade ha förståelse för mitt sinnestillstånd och pratade ånyo.

"Jag vet att ni vill fråga mig något. Ni kan göra det utan brådska och skriva ner de svar jag ger er."

Jag märkte hur hon i den för övrigt felfria spanskan gärna betonade sista satsen i meningen. Vad som betydligt mer sysselsatte mig var frågorna, som jag tänkte lägga efter en viss plan så att de passade mina avsikter.

Under några sekunder rökte jag lugnt vidare medan jag koncentrerade mig. Därefter började jag min intervju.

"Är tiden under vilken jag kan ställa frågor begränsad?"

"För ögonblicket finns det ingen gräns" svarade hon. "När tiden blir knapp skall jag tala om det."

Självklart ville jag vara säker på detta, för om tiden vore knapp, så skulle jag ställa de viktigaste frågorna först. Men det hon hade sagt, gav mig tid till att vara mer utförlig.

Jag visste inte vem denna vackra och märkvärdiga kvinna var, så helt naturligt var jag misstänksam. Så började jag med mina frågor, vilka jag skrev ner tillsammans med hennes svar, ty jag ville inte överlåta något åt mitt minne. Jag ska så noga som möjligt återge vår konversation och de iakttagelser jag gjorde under denna.

Underförstått är att det förekom uppehåll i vårt samtal under vilka vi beställde in drycker (hon drack enbart fruktsaft). Men jag tycker att det är naivt att föra upp sådant närmare.

"Det verkar som om ni på något sätt känner mig. Vet ni också mitt namn?"

"Ja, jag känner er, Alberto Sanmartin."

"Vad heter ni?"

"Mitt namn säger er inget. Det kan inte skrivas med jordiska bokstäver."

"Ändå..." Här log hon och sade sitt namn. Jag bad henne två eller tre gånger att upprepa det långsamt, vilket hon gjorde. Det lät som "Flambais".

"Från vilket land på jorden kommer du?"

Hon log och svarade inget. Hon förstod listan som låg i min fråga. (Jag observerade att hennes tänder var vita och felfria.)

"Varifrån är du?"

"Från en planet som ligger mycket långt från ert solsystem."

"Väldigt avlägset alltså?"

"Ja, enligt ert tids- och rymdsmått."

"Det betyder att tids- och rumsbegreppet inte är lika för alla?"

"Tids- och rumsbegreppet är liktydligt för alla. Men begreppet tidsrum betyder inte detsamma för alla."

"Vari ligger skillnaden hos dessa begrepp?"

"I ert system! Varje planet rör sig i ett annat tidsmått omkring solen. Samma sak händer med universums samtliga system."

"När det nu är så, vilken civilisation känner till hemligheten bakom det enhetliga tids- och rumsbegreppet? Eller uttryckt på ett annat sätt, vilken civilisation rättar sig, enligt ert sätt att se, efter tid och rum?"

"Bara de som kan företa interplanetariska resor."

"Det betyder i klartext att denna kunskap är nödvändig för att kunna företa resor i universum?"

"Det är riktigt."

"Vilken är då hemligheten bakom tid och rum?"

Hon besvarade min fråga tvekande.

"Jag kan inte förklara det, så att du förstår det."

"Varför?"

"Det är en formel."

"Algebra?"

"Ja, men det krävs mycket tid för att kunna uttrycka det i ert algebra-system."

"Skriv ner formeln åt mig!" Återigen tvekade hon. Slutligen bad hon om en penna och papper.

Kopia av formeln,
så som hon ned-
tecknade den.

O-X-I-A-Y-C-Y>-YUΛ-ΛΛ-ΛV-YCΛ-Λ-⊗

"Finns det på jorden någon som kan förstå och uttolka denna formel?"

"Det vet jag inte, kanske genom intensivt studium; ja, det vore möjligt."

Forts. i nästa nummer.

LYSANDE KORS SVÄVADE ÖVER PROCESSION

Den 14 april 1705, strax efter påskhögtiden, såg byborna på ön Orléoni Dolus ett märkligt himmlafenomen. Ett lysande kors visade sig för menigheten, då den i procession för det Heliga sakramentet tågade ut ur bykyrkan. Föremålet var omkring 25 meter långt och svävade under två timmars tid framför processionen. När de marscherande stannade, gjorde också korset uppehåll och det försvann helt sedan relikerna åter förts in i helgedomen. Vädret den dagen var varmt och stilla. Himlen var molnfri. Korset låg nästan horisontalt i luften och sträckte sig i öst-västlig riktning. Foten föreföll att vara ganska lång. Mer än tusen personer iakttog det.

Båda notiserna ur
"Lumières dans la
Nuit", nr 114, oktober
1971. Översättning
från franskan O L L E
Ö H M A N.

HEL ARMÉ AV ANDE- VÄSEN ÖVER ANGOULÊME

Krönikorna berättar omen enastående vision av fantomer eller andar, som plötsligt framträdde över landskapet vid Angoulême, Frankrike. Dagen var fullkomligt klar och vacker, då som genom ett trollslag en molnskock samlade sig och hastigt sänkte sig ned mot jorden. Där upplöstes eller omvandlades molnen till krigare, som enligt utsago uppgick till 10.000 man. Alla var ståtliga att skåda, kraftiga och storvuxna och utrustade med blåskimrande vapen. De ställde upp sig under blåroda fanor under kommando av en likaledes ståtlig befälhavare, som gav order framför den samlade hären. Sedan satte sig hela armén i marsch och tågade med stor skyndsamhet och i god ordning i divisioner och bataljoner bort från skådeplatsen. Adelsmännen och bönderna i trakten hade upprörda betraktat skådespelet och drog samman en trupp för att söka nå kontakt med de bortdragande "andesoldaterna". Då de nästan hunnit ifatt de bortmarscherande krigarna, alldeles i närheten av ett skogsbryn, såg de hur hela hären liksom svävade över marken, marscherade in i skogen och upplöstes...

DX

FRÅN STJÄRNORNA

Det var sent en fredagsnatt i mitten av oktober. Jag hade avslutat mina affärer i en liten stad i Georgia ca. 70 kilometer väster om Augusta och var på väg hem på Huvudled 88 efter en särskilt krävande dag; jag är till yrket biträdande direktör i en finansfirma i Augusta. Eftersom jag var trött och sömrig vevade jag ned sidorutan och skruvade upp radion högt, så att jag inte skulle somna vid ratten. Jag råkade ha radion inställd på en Indiana-kanal, när det kom en intervju med ett ungt par i mellanvästern, som påstod att de hade tagits ombord på ett UFO medan de färdades genom Colorados högland.

Förutom att jag var radioamatör, hade jag undervisat om vanlig kortvågsradio i över fjorton år och jag var särskilt intresserad av UFO-rapporter. Det unga parets påstående, att de hade hört underliga signaler på sin bilradio alldeles innan de blev bortförda av UFO:n, var av särskilt intresse för mig, eftersom jag hade fått in underliga signaler på min VHF-monitor där hemma under de sista två veckorna. En kväll kom de bara; svaga till en början, men efterhand allt starkare. Och bara på kvällarna. Jag beslutade mig för att experimentera med en riktbar VHF-antenn, men mina försök att lokalisera signalerna var fruktlösa. De tycktes vara av samma intensitet i alla riktningar. Föga tänkte jag då på att de kunde ha kommit rakt uppifrån, från en tusentals kilometer avlägsen källa.

Plötsligt avbröts mina tankar av att en ovanligt stark elektrisk störning började gå illa åt min radio. Jag blev både förvånad och överraskad av detta eftersom jag befann mig på en enslig landsväg långt ifrån några högspänningsledningar eller byggnader. Bara någon bondgård skymtade stundtals ute på fälten vid sidan av

vägen. Min nyfikenhet tilltog så jag slog på radion. Ett pulserande ljud, som något liknade ljudet från en av flygvapnets radarstationer, var det enda som kunde märkas. Alla band var döda.

Jag började bli trött på att leka gissningslekar, och även lite förbryllad av störningen. "Troligen någon skojare med en lineär förstärkare på en trådlös FM-sändare", tänkte jag. Men sedan märkte jag ett svagt haloljus på vägen runt min bil. Detta i sig själv behövde inte vara ovanligt en klar natt som denna, bortsett från det faktum att det inte fanns någon måne uppe. Halot höll sig jämsides med bilen med en hastighet av 100 km/tim. Jag ökade farten och saktade sedan ner; det följde efter. Plötsligt blev jag alldeles kall. Jag visste att det inte gärna kunde vara min fantasi som spelade mig ett spratt när jag blev medveten om ljudet ovanför mig. Det lät som ett jetflygplan med motorerna på tomgång, fastän detta hade en tretonig musikalisk klang.

Jag tordes inte stanna bilen. Jag ville titta ut och upp genom vindrutan bredvid mig, men rädslan för vad jag kunde komma att få se fick mig att sluta ett krampaktigt grepp om ratten, sitta som fastgjuten i sätet, med ögonen orubbligt fixerade på vägen, för jag befann mig då åtminstone tio kilometer från närmaste mänsklig bebyggelse. Jag hade aldrig känt mig så ensam förut och jag började undra om jag kanske inte alls var här över huvud taget, utan låg hemma i min säng och drömde. Jag ville desperat tro det, men jag visste att detta var verklighet när jag började återkalla i minnet det unga parets upplevelser i radiointervjun. Jag försökte lugna mig själv genom att tänka på att de inte hade tillfogats någon skada.

Just då trängde en underlig röst igenom på amatörradion. Det var en ihållig, metallisk röst, en sådan man skulle kunna tänka sig komma från en datamaskin. "Om de är främmande besökare så måste de försöka att kom-

unicera", tänkte jag. Genom att lyssna på kortradio hade jag hört många språk från många länder, men inget någonsin som liknade detta. Det lät nästan som en bandupptagning spelad baklänges. I ren desperation grep jag mikrofonen och skrek, "Vilka är ni? Vad vill ni? Varifrån kommer ni?" Det enda svar som kom var bara mer av samma mekaniska babbel.

Jag var ordentligt uppskakad, på gränsen till panik vid tanken på att aldrig komma hem igen. Framför mig skymtade ljuset av en stad. Där var räddningen! Jag pressade gaspedalen i botten och körde som en galning mot de nalkande ljusen. När endast tredjedelen av sträckan återstod gjorde rymdfarkosten en kraftig gir till vänster och jag kunde kasta en skräckslagen blick på den. Den var tefatsformad, ungefär femtön meter i diameter och omgiven av flammande röda, blå och gröna ljus. Den tycktes ha ett antal sidoventiler runt kupolen och bottenhalvan snuttrade med fantastisk hastighet. Ansiktet jag såg i styrbords ventil kommer jag aldrig att beskriva. Ingen skulle tro mig. Det enda jag kan säga är att det definitivt var främmande.

Lika plötsligt som farkosten hade kommit försvann den igen. Med en 90-

graders vänstersväng tog den ny kurs och susade i väg upp mot stjärnorna. Kylan som hade gripit om mig försvann gradvis och jag saktade ner farten till en säker hastighet igen. Med farkosten försvann även störningen på amatörradion. Den vaknade till liv igen, med perfekt inställning på varje band. Jag lyfte nervöst av mikrofonen, identifierade min rörliga station och frågade om några andra radioamatörer i området hade sett något ovanligt på himlen den kvällen. Åtskilliga svarade på mitt anrop och bad mig skrattande att stanna för en kopp svart kaffe. Det lät på mig som om jag behövde det.

Detta var det enda QSO jag aldrig skrev in i loggboken, för jag visste att jag var den första och enda jordbundna radioamatör som avlyssnat signalerna från en främmande farkost från bortom stjärnorna, men vem kommer att tro mig? Gör du?

...WN4ONW

/Klipp från okänd am. dagstidning/
övers. C. Holm

Forts. från s. 11 "DEN AUTOKINETISKA EFFEKTEN"

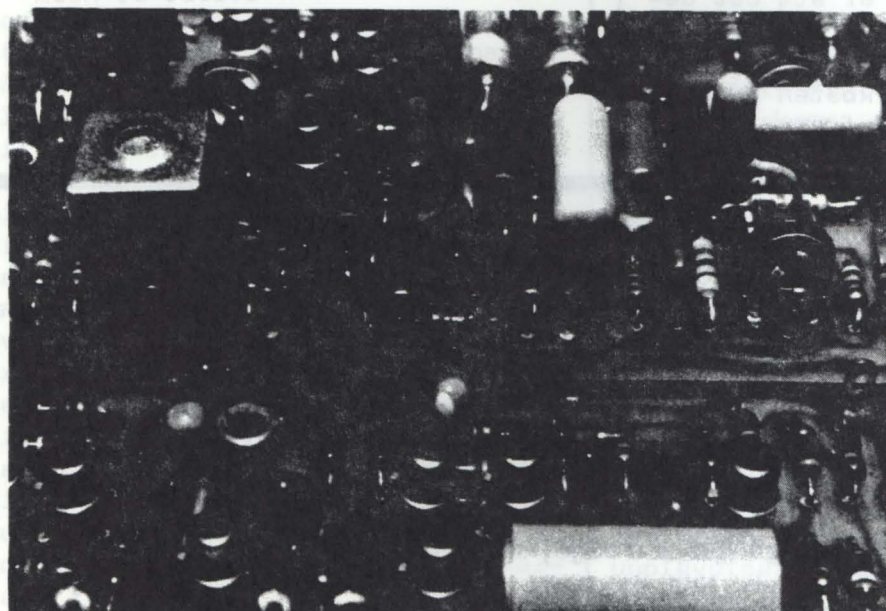
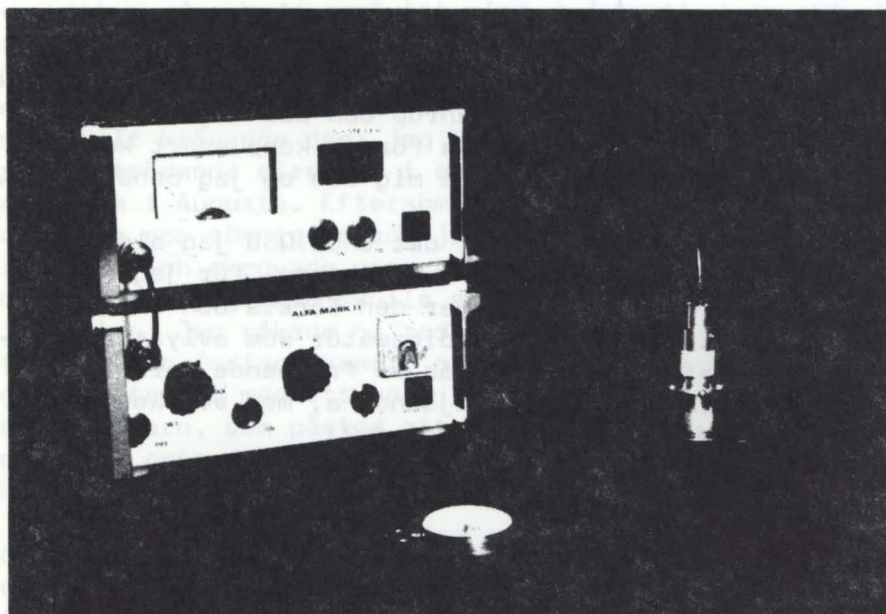
Perceptionen är också påverkad av gruppsituationen, dvs. påverkan från andra försökspersoner. Du kan sätta in en person till i rummet, en person, som du i förväg invigt i experimentet, och som fått vissa instruktioner. När sedan punkten lyser på väggen, säger "din invigde", att den rör sig åt vänster. Du kommer att få se, att den andra personen också tycker den flyttar sig åt det hållet. Starkt självständiga personer med stark egenvilja kan dock motstå denna påverkan.

Om man visar punkten flera gånger i följd, kanske personen tycker sig se den på olika ställen i rummet. Han kan inte bedöma avståndet mellan sig och punkten, eftersom han saknar spatiala (rymd- eller perspektivlinjer)-referenspunkter. Speciellt svårt blir det om han måste sitta på en stol utan ryggstöd, ty då vaggas han en aning om han vill eller inte.

Den autokinetiska effekten, dvs. fenomenet när man tycker sig se en rörelse som inte finns, är alltså ett resultat av dels suggestion, dels grupp (eller kamrat-) påverkan. Fenomenet är välkänt bland astronomerna, där det vållat en hel del problem genom tiderna. Så skratta inte åt dem, som rapporterar våra grannar planeterna såsom varande lättrorliga och manövrerbara farkoster. Det kunde varit du!

ALFA MARK II & G-METER

NYTT UFO-DETEKTOR-
SYSTEM FRÅN DANMARK

NÅGRA DATA:

ALFA MARK II fungerar som förstärkare med frekvensområdet 0,0006 - 16 Hz. /Det hörbara området är 20 - 20.000 Hz./

Magnetspolen är lindad med 7.000 varv koppartråd. Dessutom finns en liten fränkopplingsbar spole på 1.000 lindningsvarv.

Funktion: Magnetfältet inducerar en spänning i spolen, som förs via en kabel till detektorn. Spänningen sönderhackas där av en chopper. Därigenom erhålls en växelspänning som förstärks, integreras och förs till ett minnes- och alarmsteg.

Kopplas G-METERN till kan magnetfältet mätas direkt. Resultatet utläses i μA , 0-100. På G-METERN finns en särskild utgång för anslutning av XY-skrivare. G-METERN har också en digitalräknare som med lysande röda sifferrör kan visa upp till 99 alameringar. För fjärralamering har ALFA MARK II en utgång som kan styra en Walkie-Talkie.

Hela detektorsystemet är batteridrivet.

MEN — vill Ni inte ha början till en hel mätstation, utan bara önskar en detektor, är ALFA MARK II ensam en utmärkt satsning.

VI HOPPAS med tiden kunna framställa fler utbyggnadsenheter, bl.a. en ultraljudsdetektor och strömförsörjning, så att hela systemet kan anslutas till 220 V nätspänning.

VILL NI veta mer om projektet så kan Ni rekvirera vår katalog /mot en kr i frimärken/ från: BRENSØ PRINT Vejlebrovej 88
2670 Greve Strand DANMARK